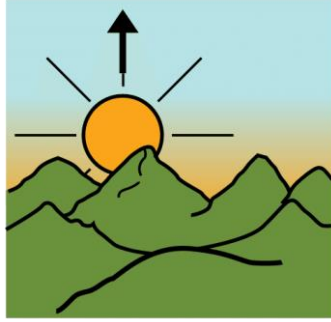

En halua pukea

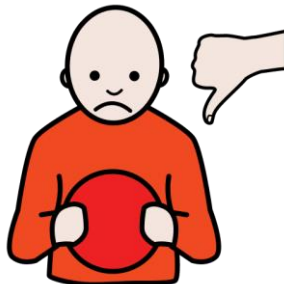
On loppupalven arkipäivä ja päiväkodin 5-vuotisten ryhmän ulkoilu-aika. Saara on aamulla tullut jo aikaisin päiväkotiin, äidillä herätys oli tehnyt tenän ja lähtö päiväkotiin tapahtui melko vauhdikkaasti äidin työn alkamisajan puitteissa. Kiireellä otettiin mukaan vaatekassi, lämpömittariin katsomatta. Saaran vilkuttaminenkin äidille unohtui kiireen yllättäessä äidin.

”Aletaan raivailemaan leikkejä ja valmistaudutaan ulos lähtöön. Onpa kiva lähteä ulos, eikös olekin Saara?”, toteaa Saaran ryhmän aikuinen. Saara mutristelee suutaan sanomatta mitään. ”Tulehan jo, toiset lapset ovat jo tuolla pukemassa. Tänään laitamme kurvaatteet, ulkona on märkää”, toteaa aikuinen.

”Minä en halua pukea, en, en ja en. Ulkona on ihan tylsää, tulee kuuma ei ole mitään tekemistä”, vastaa Saara ja heittäytyy lattialle.

Aikuinen antaa Saarelle oman hetken miettiä ja seurata sivu silmällä, kuinka ryhmän muut lapset toimivat tilanteessa, auttaen heitä ja menee hetken päästä lattialla makaavan Saaran viereen istumaan alkaen auttaa häntä pukemisessa.

Samassa hetkessä ryhmän toinen aikuinen sanoo reilulla äänellä kaikkien kuullen ovenraosta: ”Saaralla on ollut tosi huono aamu, aamupala ei maistunut, leikit ei sujunut. Kyllä se on ihan mahoton tuo tyttö. Ei sillä ole mukana edes kurahousuja. Mitähän äitikin tuohon nyt sanoisi?” ja katoaa samalla jo valmiiden lasten kanssa ulos laittaen oven napakasti kiinni.

Saara käpertyy entistä tiukempaan lattialle. Aikuinen menee lähelle istumaan ja on hiljaa.

Saara miettii hetken ja lähestyy aikuista lattialla sanoen: ”Silitä minua”. Silittelyn kestänyt muutaman minuutin Saara hivuttautuu lähemmäksi aikuista ja kampeaa syliin istumaan. Aikuinen on hiljaa, ottaa lapsen syliin ja jatkaa silittelyä.

”Äiti ei sanonut minulle heippa aamulla”, Saara sanoo hiljaisella äänellä. ”Äitillä oli kiire töihin. Äitin herätyskello oli mennyt tyynyn alle, eikä se soinut”, kertoo Saara.

”Mitenkähän kello oli tyynyn alle osannut pujahtaa, olikohan joku se sinne laittanut vai onkohan teidän herätyskellolla vikkelat jalat niin kuin sinulla?”, aikuinen kyselee. Saaraa alkaa jo hymyilyttää ja hän vastaa: ”Minä piilotin sen kellon, ettei äidin tarvisi lähteä töihin ja voisimme viettää vapaapäivän kotona yhdessä”.

Aikuinen katsoo Saaraa, hymähtää: ”Tiedäthän sinä, että äidille sinä olet tärkeä mutta äidille myös työ on tärkeä asia. Äidin täytyy käydä työssä ja sitten saatte viettää yhdessä vapaata vapaapäivinä. Nyt tehdään Saara yhteinen salainen sopimus”, aikuinen supattaa Saaran korvaan ja Saara nyökkää.

”Ja nyt vikkelät jalat kuin teidän herätyskellolla esille ja pukemispuuhiiin – eikös vaan? Puetaan yhdessä, lainataan päiväkodilta kurahousut ja mennään ulos niin saamme tehdä kaikkia ihania kuralöllö-hommia”. Hetkessä ulkovaatteet ja kurahousutkin sujahtavat ylle ja reipas ulkoiluhetki voi alkaa.

